

Målnummer:	3479-99	Avdelning:	2
Avgörandedatum:	2002-07-10		
Rubrik:	En person som är medborgare såväl i Sverige som i annan stat har inte ansetts ha rätt att få uppgift om det utländska medborgarskapet registrerad i folkbokföringsdatabasen eller intagen i personbevis.		
Lagrum:	• 1 kap. 4 § och 2 kap. 3 § lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet • 1 § folkbokföringslagen (1991:481) • 2 § och 11 § förordningen (2001:589) om behandling av personuppgifter i skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet		
Rättsfall:			

REFERAT

Skattemyndigheten i Skåne län beslutade den 23 juli 1997 att vägra registrera amerikanskt medborgarskap i folkbokföringen för svenske medborgaren B.H.

B.H. överklagade beslutet och anförde bl.a. följande. Han är inte nöjd med skattemyndighetens beslut att inte göra tillägget i folkbokföringsregistret att han är amerikansk medborgare. Han har inte fått något tillfredsställande svar på varför hans bror kan få tillägget i sitt personbevis men inte han. Lagen skall ju gälla lika för alla i hela landet. Han vill gärna ha tillägget om amerikanskt medborgarskap i personbeviset för att vara på den säkra sidan om det skulle hända något när han är i USA. Han får bara använda det amerikanska passet i USA. Skulle oturen vara framme kan det bli problem om han skulle behöva besöka svenska ambassaden. Om de skall kontrollera att han är inskriven som amerikansk medborgare i hans svenska personbevis så saknas den uppgiften.

Länsrätten i Skåne län (1997-10-29, ordförande Olofsson) yttrade: Av 6 § lagen om folkbokföringsregister framgår att ett lokalt folkbokföringsregister får innehålla uppgifter om personer som är eller har varit folkbokförda inom det verksamhetsområde för vilket registret förs. För en sådan person får bl.a. anges medborgarskap. - I prop. 1990/91:53 s. 40 anføres beträffande registrering av medborgarskap i folkbokföringsregistret att för den som r svensk medborgare skall eventuellt utländskt medborgarskap inte registreras. - På grund av det anförda finner länsrätten inte skäl att ändra skattemyndighetens beslut. - Länsrätten avslår överklagandet.

B.H. överklagade domen.

Skattemyndigheten bestred överklagandet och anförde bl.a. följande. Eftersom det i folkbokföringsregistret inte finns någon anteckning om det amerikanska medborgarskapet finns det enligt skattemyndighetens mening inte heller något lagligt utrymme för att göra manuella kompletteringar i B.H:s personbevis på det sätt som han begärt.

Kammarrätten i Göteborg (1999-05-04, Edlund, Österlin, Garnegård, referent) yttrade: Enligt 1 § första stycket folkbokföringslagen (1991:481) innebär folkbokföring bl.a. registrering av uppgifter om en persons identitet, familj och andra förhållanden som enligt lagen (1990:1536) om folkbokföringsregister får

förekomma i sådant register. - Av 6 § första stycket sistnämnda lag framgår att i ett lokalt folkbokföringsregister får anges bl.a. uppgift om medborgarskap. Enligt lagtexten är skattemyndigheten således inte förhindrad att ange en persons eventuella dubbla medborgarskap. - B.H. är såvitt framgår medborgare i såväl Sverige som USA. Han har uppgett att ett tillägg i ett personbevis om hans amerikanska medborgarskap skulle kunna underlätta en vistelse där. Kammarrätten finner att något lagligt hinder inte föreligger för Lokala skattekontoret i Malmö att ange uppgifterna om B.H:s dubbla medborgarskap i folkbokföringsregistret. Skattekontoret har följaktligen haft möjlighet att anteckna hans amerikanska medborgarskap i ett personbevis. - Kammarrätten undanröjer skattemyndighetens och länsrättens beslut och överlämnar handlingarna i målet till Lokala skattekontoret i Malmö för handläggning.

Riksskatteverket (RSV) överklagade och yrkade att Regeringsrätten skulle upphäva kammarrättens dom och fastställa Skattemyndighetens i Skåne län beslut. RSV anförde bl.a. följande. Före år 1968 skulle i folkbokföringen vid fall av dubbelt medborgarskap antecknas de stater i vilka personen hade medborgarskap. Även om ett av medborgarskapen var svenskt skulle således också eventuellt utländskt medborgarskap antecknas. Detta ändrades genom en uttrycklig bestämmelse i 17 § tredje stycket folkbokföringskungörelsen (1967:495), där det föreskrevs att medborgarskap eller statslöshet skulle anges för person som ej var svensk medborgare. - Bestämmelsen innebar att uttrycklig anteckning om medborgarskap i fortsättningen skulle göras enbart för dem som saknade svenskt medborgarskap. Frånvaro av sådan anteckning i kyrkoböckerna innebar således att personen var svensk medborgare och någon skillnad skulle inte göras mellan dem som var enbart svenska medborgare och dem som förutom svenskt även hade annat medborgarskap. Enligt de anvisningar som utfärdades av den centrala folkbokföringsmyndigheten, Centrala folkbokförings- och uppborädsnämnden, skulle i fortsättningen anteckningar om annat medborgarskap strykas för den som förvärvade svenskt medborgarskap. Likaså skulle det utländska medborgarskapet strykas när äldre anteckningar påträffades som angav att en person hade både svenskt och utländskt medborgarskap. Den nya bestämmelsen om anteckning av medborgarskap i 1967 års folkbokföringskungörelse motiverades bl.a. med att anteckning om annat medborgarskap var till olägenhet för en stor kategori svenska medborgare. Man hänvisade också till att en svensk medborgare som även har ett annat medborgarskap enbart betraktas som svensk i svensk jurisdiktion och förvaltning. Övervägande skäl ansågs därför tala för att utländskt medborgarskap inte skulle antecknas i kyrkobokföringen för svensk medborgare i fall av dubbelt medborgarskap. I samband med folkbokföringsreformen 1991 ersattes regeln i 17 § tredje stycket i 1967 års folkbokföringskungörelse av 6 § första stycket 6 i lagen (1990:1536) om folkbokföringsregister. Den nya lagen innebar inte någon ändring av den ovan nämnda ordningen för registrering av medborgarskap. Detta framgick inte av själva lagtexten men väl av ett uttalande i förarbetena (prop. 1990/91:53 s. 40). Där sägs följande i specialmotiveringen till 6 §. I punkten 6 anges att medborgarskap får antecknas. För den som är statslös får detta antecknas. För den som är svensk medborgare skall inte eventuellt utländskt medborgarskap registreras. - Enligt RSV:s mening gäller därmed att annat medborgarskap inte får registreras i folkbokföringen för den som är svensk medborgare.

Prövningstillstånd meddelades.

B.H. bestred RSV:s yrkande.

Regeringsrätten (2002-07-10, Billum, Hulgaard, Nilsson, Dexe, Nord) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. Frågan i målet är i första hand om B.H., som är svensk medborgare men som också är medborgare i Amerikas Förenta Stater, USA, har rätt att få uppgift om sistnämnda medborgarskap registrerat i folkbokföringsdatabasen. Den yttre ramen för vilka uppgifter som får registreras i denna databas och för vilka ändamål uppgifterna får behandlas anges i lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i

skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet, FBDL. Enligt 2 kap. 3 § första stycket nämnda lag får uppgifter om bl.a. medborgarskap behandlas och enligt 1 kap. 4 § samma lag får behandling av registrerade uppgifter ske bl.a. för framtagning av personbevis. Vilka uppgifter som skall registreras i folkbokföringsdatabasen och när detta skall ske får anses följa av 1 § folkbokföringslagen (1991:481), FOL, och 2 § förordningen (2001:589) om behandling av personuppgifter i skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet, FBDF. Enligt förstnämnda lagrum innebär folkbokföring fastställande av en persons bosättning samt registrering av uppgifter om identitet, familj och andra förhållanden som enligt FBDL får förekomma i folkbokföringsdatabasen. Enligt sistnämnda bestämmelse skall, när en person folkbokförs eller när ändring sker av någon uppgift som får registreras enligt 2 kap. 3 § FBDL, uppgift om detta registreras i databasen. Någon närmare reglering av vad som gäller i fråga om registrering av uppgift om medborgarskap i annan stat för den som är svensk medborgare finns inte.

Som framgår av vad RSV anfört antecknades fram till år 1968 i folkbokföringen samtliga de stater i vilka en person hade medborgarskap. Detta förhållande ändrades emellertid, av skäl som RSV redovisat, genom en bestämmelse i folkbokföringskungörelsen (1967:495). Denna begränsning av registrering av medborgarskap har inte kommit till direkt uttryck i de bestämmelser i FOL och FBDL som ersatt bestämmelsen i folkbokföringskungörelsen. Av det av RSV refererade uttalandet (prop. 1990/91:53 s. 40) framgår emellertid att avsikten var att bibehålla den ordning som folkbokföringskungörelsen föreskrev. När FBDL infördes berördes inte den här aktuella frågeställningen.

Med utgångspunkt i folkbokföringskungörelsens bestämmelse och det ovan refererade uttalandet i samband med 1991 års folkbokföringsreform har det utvecklats en fast praxis i folkbokföringen att inte för svenska medborgare registrera uppgifter om eventuella medborgarskap i andra stater i folkbokföringsdatabasen. Mot denna bakgrund och då en registrering av sådan uppgift, enligt Regeringsrättens mening, inte skulle tjäna något av de syften som avses med registrering i folkbokföringsdatabasen finner Regeringsrätten att B.H. inte har rätt att få uppgift om sitt medborgarskap i USA registrerad i databasen.

En annan fråga är om B.H. likväl kan få uppgift om medborgarskapet i USA antecknad i ett personbevis.

Personbevis som skattemyndigheten utfärdar bygger på de uppgifter som är registrerade i folkbokföringsdatabasen och kan ses som registerutdrag. Vilka uppgifter ett personbevis skall innehålla är endast reglerat på det sättet att formulär för personbevis fastställs av RSV, se 11 § FBDF. Eftersom innehållet i ett personbevis påverkas av för vilket ändamål det skall användas har RSV fastställt ett sextiotal formulär för skilda ändamål. Enligt flera av dessa skall uppgift om medborgarskap lämnas i personbeviset.

Som regel framställs personbevis genom ett rent maskinellt förfarande som ett utdrag ur folkbokföringsdatabasen. Ett personbevis kan emellertid utfärdas eller kompletteras genom ett manuellt förfarande. Vad som kan tillföras ett personbevis på detta sätt är inte i detalj reglerat. RSV förordar i Handbok i folkbokföring (s. 26:6) den begränsningen att komplettering inte bör ske med uppgift som i och för sig framgår av personakt som förvaras hos skattekontoret men helt saknas i folkbokföringssystemet.

Enligt Regeringsrättens mening får förutsättas att regleringen syftar till att kopplingen mellan folkbokföringsdatabas och personbevis skall upprätthållas och att därför i princip inga andra uppgifter än sådana som är registrerade i databasen skall tas in i ett personbevis. Av anfört skäl har B.H. inte heller rätt att få uppgift om sitt medborgarskap i USA antecknad i personbevis.

Av det anförda följer att RSV:s överklagande skall bifallas.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten upphäver kammarrättens dom och fastställer länsrättens domslut.

Föredraget 2002-06-15, föredragande Ekmosse, målnummer 3479-1999

Sökord: Folkbokföring

Litteratur:
